

284

ZÁKON

ze dne 8. dubna 2004,

kterým se mění zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti

Čl. I

Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 440/2003 Sb. a zákona č. 257/2004 Sb., se mění takto:

1. § 1 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 1) zní:

„§ 1

Předmět úpravy

Účelem tohoto zákona je v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ stanovit některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti.

¹⁾ Směrnice Rady č. 91/308/EHS ze dne 10. 6. 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2001/97/ES ze dne 4. 12. 2001.“

Dosavadní § 1 se označuje jako § 1a.

2. § 1a včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 2) až 8) zní:

„§ 1a

Vymezení pojmů

(1) Legalizací výnosů z trestné činnosti (dále jen „legalizace výnosů“) se pro účely tohoto zákona rozumí jednání sledující zakrytí nezákonného původu výnosu z této činnosti s cílem vzbudit zdání, že jde o příjem nabytý v souladu se zákonem. Není přitom rozhodující, zda k takovému jednání došlo zcela nebo zčásti na území České republiky. Uvedené jednání spočívá zejména

- a) v přeměně nebo převodu majetku s vědomím, že pochází z trestné činnosti, za účelem jeho utajení nebo zastření jeho původu nebo za účelem napo-

máhání osobě, která se účastní páčání takové činnosti, aby unikla právním důsledkům svého jednání,

- b) v utajení nebo zastření skutečné povahy, zdroje, umístění, pohybu majetku a nakládání s ním nebo změny práv vztahujících se k majetku s vědomím, že tento majetek pochází z trestné činnosti,
- c) v nabytí, držbě, použití majetku nebo nakládání s ním s vědomím, že pochází z trestné činnosti,
- d) ve zločinném spolčení osob nebo jiné formě součinnosti za účelem jednání uvedeného pod písmeny a), b) nebo c).

(2) Výnosem podle tohoto zákona se rozumí jakákoliv ekonomická výhoda z jednání, které vykazuje znaky trestného činu.

(3) Identifikací se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) u fyzické osoby zjištění jejího jména a příjmení, případně všech jmen a příjmení, rodného čísla nebo data narození, pohlaví, trvalého nebo jiného pobytu, jejich ověření z průkazu totožnosti, jsou-li v něm uvedeny, a dále ověření shody podoby s vyobrazením v průkazu totožnosti a ověření čísla a doby platnosti průkazu totožnosti a orgánu nebo státu, který jej vydal; jde-li o fyzickou osobu provozující podnikatelskou činnost, též zjištění její obchodní firmy, odlišujícího dodatku nebo dalšího označení a identifikačního čísla,
- b) u právnické osoby zjištění obchodní firmy nebo názvu včetně odlišujícího dodatku nebo dalšího označení, jejího sídla, identifikačního čísla nebo obdobného čísla přidělovaného v zahraničí, jména, případně všech jmen a příjmení, rodného čísla nebo data narození a trvalého nebo jiného pobytu osob, které jsou jejím statutárním orgánem nebo jeho členem, dále zjištění většinového společníka nebo ovládající osoby²⁾ a identifikace fyzické osoby, která jejím jménem jedná v daném obchodu; je-li statutárním orgánem nebo jeho členem právnická osoba, zjištění její obchodní firmy nebo názvu včetně odlišujícího dodatku nebo dalšího označení, jejího sídla a identifikačního čísla nebo obdobného čísla přidělovaného v zahraničí a zjištění identifikačních údajů osob, které jsou jejím statutárním orgánem nebo jeho členem.

(4) Ověření nebo zjištění údajů uvedených v od-

stavci 3 lze provést též dálkovým přenosem, jestliže je zaručena identifikace těchto dat podle zvláštního právního předpisu.³⁾

(5) Obchodem se pro účely tohoto zákona rozumí každé jednání, které směřuje k pohybu peněz nebo k přesunu majetku nebo je přímo vyvolá, s výjimkou jednání, spočívajícího v plnění povinnosti stanovené zákonem, uložené rozhodnutím soudu nebo rozhodnutím jiného státního orgánu. Obchodem se rozumí rovněž nákup, prodej nebo směna investičního instrumentu.

(6) Podezřelým obchodem se pro účely tohoto zákona rozumí obchod provedený za okolností vyvolávajících podezření ze snahy o legalizaci výnosu nebo podezření, že v obchodu užitě prostředky jsou určeny k financování terorismu, teroristických činů nebo teroristických organizací; podezřelým obchodem jsou zejména

- a) vklady v hotovosti následované jejich okamžitými výběry nebo převody na jiné účty,
- b) zřizování účtů jedním klientem, jestliže jejich počet je ve zjevném nepoměru k předmětu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům, a převody mezi těmito účty,
- c) pohyby na účtech klienta, které zjevně neodpovídají povaze nebo rozsahu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům,
- d) případy, kdy počet obrátů na účtu během jednoho dne nebo ve dnech následujících neodpovídá obvyklým peněžním operacím klienta,
- e) transakce, které zjevně nemají ekonomický důvod,
- f) případy, kdy účastníkem obchodu je přímo nebo nepřímo právnická nebo fyzická osoba, vůči níž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾
- g) případy, kdy předmětem obchodu je, byť i jen zčásti, sankcionované zboží nebo služby poskytované sankcionovanému subjektu nebo sankcionované osobě,⁴⁾
- h) transakce směřované do země, která nedostatečně nebo vůbec neuplatňuje opatření proti legalizaci výnosů.

(7) Povinnými osobami podle tohoto zákona jsou

- a) banka, spořitelní a úvěrní družstvo, pojišťovna, Česká konsolidační agentura, držitel poštovní licence a právnická nebo fyzická osoba oprávněná k obchodování s cizí měnou na vlastní účet nebo na účet klienta, k provádění nebo zprostředkování hotovostních nebo bezhotovostních převodů peněžních prostředků, k finančnímu pronájmu, k poskytování úvěrů nebo peněžních půjček anebo k obchodování s nimi, nebo k vydávání bezhotovostních platebních prostředků,

- b) Česká národní banka při vedení účtů a poskytování dalších bankovních služeb,
- c) Středisko cenných papírů nebo jiná právnická osoba oprávněná k vedení části evidence Střediska cenných papírů, jakož i k výkonu jeho ostatních činností,⁵⁾ organizátor trhu s cennými papíry, obchodník s cennými papíry,⁶⁾ který není bankou, investiční společnost, investiční fond, penzijní fond a komoditní burza,
- d) držitel povolení k provozování sázkových her v kasinu, kurzových sázek nebo číselné loterie,
- e) právnická nebo fyzická osoba oprávněná k obchodům s nemovitostmi nebo ke zprostředkování obchodu s nimi,
- f) právnická nebo fyzická osoba oprávněná k vykupování dluhů a pohledávek a obchodování s nimi,
- g) právnická nebo fyzická osoba oprávněná ke zprostředkování spoření, peněžních úvěrů nebo půjček anebo ke zprostředkovatelské činnosti směřující k uzavření pojistné nebo zajišťovací smlouvy,⁷⁾
- h) auditor, daňový poradce nebo účetní, pokud příslušnou činnost vykonává jako podnikatel,
- i) soudní exekutor při provádění další činnosti exekutora podle zvláštního právního předpisu,⁸⁾
- j) advokát, notář nebo jiná podnikající právnická nebo fyzická osoba, pokud pro klienta vykonává nebo mu napomáhá při plánování nebo provádění transakce týkající se
 1. koupě nebo prodeje nemovitosti nebo podniku,
 2. správy nebo úschovy peněz, cenných papírů, obchodních podílů nebo jiného majetku klienta, včetně jednání jménem klienta nebo na jeho účet v souvislosti se zřízením účtu u banky nebo jiného peněžního ústavu nebo účtu cenných papírů a správou takového účtu, anebo
 3. získávání a shromažďování peněžních prostředků nebo jiných penězi ocenitelných hodnot za účelem založení, řízení nebo ovládnutí obchodní společnosti, podnikatelského seskupení nebo jiného obdobného útvaru, a to bez ohledu na to, zda se jedná o právnickou osobu či nikoliv,
 nebo jedná jménem nebo v zastoupení svého klienta při jakékoli finanční transakci nebo obchodu s nemovitostí,
- k) právnická nebo fyzická osoba oprávněná k obchodování s použitým zbožím, s kulturními památkami nebo s předměty kulturní hodnoty nebo ke zprostředkování takových obchodů nebo k přijímání věcí do zástavy,
- l) právnická nebo fyzická osoba neuvedená pod písmeny a) až k), pokud je podnikatelem, jestliže v rámci jednotlivého obchodu nebo dražby při-

jímá platbu v hotovosti v hodnotě převyšující částku 15 000 EUR.

(8) Povinnou osobou je rovněž na území České republiky působící pobočka, organizační složka nebo provozovna zahraniční právnické nebo fyzické osoby uvedené v odstavci 7.

(9) Průkazem totožnosti se pro účely tohoto zákona rozumí platný úřední doklad vydaný státním orgánem, z něhož lze ověřit podobu osoby, která má být identifikována, její jméno a příjmení, případně všechna jména a příjmení, rodné číslo nebo datum narození, státní občanství a případně další identifikační údaje. U právnické osoby je tímto úředním dokladem platný výpis z rejstříku, v němž je povinně evidována, nebo jiný platný doklad prokazující její existenci.

(10) Hodnotou obchodu nebo podezřelého obchodu v měně euro se rozumí odpovídající hodnota jakékoliv měny stanovená na základě kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, ve kterém je plněna povinnost podle tohoto zákona. Za platbu v hotovosti se považuje i platba vysoce hodnotnými komoditami, jako jsou například drahé kovy nebo drahé kameny.

²⁾ § 66a obchodního zákoníku.

³⁾ Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Například zákon č. 48/2000 Sb., o opatřeních ve vztahu k afghánskému hnutí Talibán, zákon č. 98/2000 Sb., o provádění mezinárodních sankcí k udržování mezinárodního míru a bezpečnosti.

⁵⁾ § 55 až 70a zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ § 45 až 48i zákona č. 591/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 2 písm. f) zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví).

⁸⁾ § 74 až 86 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 279/2003 Sb.“.

3. § 2 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 9) až 11) zní:

„§ 2

Povinnost identifikace

(1) Jestliže povinná osoba je účastníkem obchodu v hodnotě převyšující částku 15 000 EUR vždy identifikuje účastníky obchodu, pokud tento zákon dále nestanoví jinak. Není-li v době uzavření obchodu nebo v kterémkoliv pozdějším okamžiku přesná výše celého plnění známa, vzniká uvedená povinnost v době, kdy je zřejmé, že stanovené hranice bude dosaženo; je-li obchod uskutečněn formou opakujícího se plnění, je roz-

hodující součet dílčích plnění za dvanáct po sobě jdoucích měsíců, nejde-li o opakovanou účast na loterii nebo jiné podobné hře podle zvláštního právního předpisu.)

(2) Povinná osoba při vstupování do obchodního vztahu vždy identifikuje jeho účastníky, zejména jedná-li se o

- a) podezřelý obchod,
- b) uzavření smlouvy o účtu nebo vkladu na vkladní knížce nebo vkladním listu nebo sjednání jiné formy vkladu,¹⁰⁾
- c) uzavření smlouvy o nájmu bezpečnostní schránky nebo smlouvy o úschově,
- d) výplatu zůstatku zrušeného vkladu z vkladní knížky na doručitele, převyší-li částku 15 000 EUR,
- e) uzavření smlouvy o životním pojištění, jestliže splátky pojistného v jednom kalendářním roce přesahují částku v hodnotě 1 000 EUR, nebo pokud jednorázové pojistné přesahuje částku v hodnotě 2 500 EUR,
- f) přijetí splátek na dříve uzavřené životní pojištění, jestliže přesahují částky uvedené v písmenu e),
- g) nákup použitého zboží nebo zboží bez dokladu nabytí, kulturních památek nebo předmětů kulturní hodnoty, nebo přijímání věcí do zástavy.

(3) Je-li účastník obchodu zastoupen na základě plné moci, provádí se identifikace zmocněnce podle § 1a odst. 3 a dále předložením plné moci s úředně ověřeným podpisem; tato plná moc se nevyžaduje, jestliže majitel účtu u povinné osoby zmocnil třetí osobu k dispozici s účtem a tato osoba byla identifikována podle § 1a odst. 3 písm. a) a podepsala dispozici podle podpisového vzoru před zaměstnancem povinné osoby, nebo v případě, kdy osoba, která jinak dispoziční právo k tomuto účtu nemá, ukládá na účet hotovost a současně doručuje povinné osobě již vyplněné a oprávněnou osobou podepsané doklady.

(4) Jestliže povinná osoba při uzavírání obchodu zjistí nebo má podezření, že účastník obchodu nejedná svým jménem nebo že zastírá, že jedná za třetí osobu, uloží mu, aby písemným prohlášením potvrdil za koho jedná a doložil údaje o identifikaci této třetí osoby podle § 1a odst. 3. Každý je povinen této výzvě vyhovět, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(5) Povinná osoba neprovede obchod v případě, že je dána identifikační povinnost podle odstavce 1 nebo 2 a účastník obchodu se odmítne podrobit identifikaci anebo odmítne identifikaci třetí osoby podle odstavce 4; povinná osoba o této skutečnosti současně informuje příslušnou organizační složku Ministerstva financí (dále jen „ministerstvo“).

(6) Identifikaci pro povinnou osobu na její žádost, v níž musí být uveden účel identifikace, provádí

i ten, kdo je oprávněn provádět ověřování podpisů a listin podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾ Ten v takovém případě sepíše o identifikaci veřejnou listinu, která musí obsahovat

- a) kdo a na čí žádost identifikaci provedl,
- b) identifikační údaje uvedené v § 1a odst. 3,
- c) údaj o tom, na základě jakého průkazu totožnosti a na základě jakých podpůrných dokladů došlo k identifikaci osoby, případně na základě jakého průkazu totožnosti byla prokázána totožnost osoby jednající jménem identifikované právnické osoby nebo totožnost zástupce identifikované osoby,
- d) osvědčení prohlášení identifikované fyzické osoby nebo osoby jednající jménem identifikované právnické osoby nebo zástupce identifikované osoby o účelu provedené identifikace a o potvrzení správnosti identifikace, případně o výhradách k provedené identifikaci,
- e) místo a datum sepsání listiny o identifikaci, případně místo a datum, kde a kdy k identifikaci došlo, jsou-li odlišná od místa nebo data sepsání listiny o identifikaci,
- f) podpis toho, kdo provedl identifikaci, a otisk jeho úředního razítka.

(7) Ten, kdo provedl identifikaci podle odstavce 6, připojí k veřejné listině o identifikaci kopie příslušných dokladů nebo jejich částí, z nichž provedl identifikaci.

(8) Byla-li provedena identifikace a další úkony podle odstavců 6 a 7, doklady tam uvedené musí být uloženy u povinné osoby. Do té doby neprovede povinná osoba s takto identifikovanou osobou žádný obchod podle tohoto zákona.

(9) Jestliže advokát při výkonu advokacie převzme od svého klienta peníze nebo cenné papíry, ukládá je na zvláštním účtu u povinné osoby, oprávněné k vedení takových účtů. Povinné osobě přitom doloží identifikační údaje svého klienta ve smyslu § 1a odst. 3 předáním kopií příslušných částí dokladů, z nichž identifikační údaje zjistil, a písemného prohlášení o pravdivosti uváděných údajů. Obdobně advokát postupuje i při nájmu bezpečnostní schránky pro uložení věcí svého klienta.

(10) Identifikace není nutná, pokud účastníkem obchodu je povinná osoba podle § 1a odst. 7 písm. a) až c) anebo úvěrová nebo finanční instituce působící na území státu, který ukládá této instituci srovnatelným způsobem povinnost identifikace, a o totožnosti účastníka obchodu nebo totožnosti osoby za něj jednající není pochyb.

⁹⁾ Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ § 778 až 787 občanského zákoníku.

¹¹⁾ Notářský řád.

Zákon č. 41/1993 Sb., o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu okresními a obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 272/2000 Sb., o ověřování pravosti podpisu nebo shody opisu nebo kopie s listinou velitelem lodě.“

4. § 3 včetně nadpisu zní:

„§ 3

Povinnost uchovávat stanovené údaje

(1) Povinná osoba v době trvání smluvního vztahu nebo při dalších obchodech kontroluje platnost a úplnost identifikačních údajů uvedených v § 1a odst. 3 a zaznamenává jejich změny.

(2) Identifikační údaje získané podle § 1a odst. 3 a § 2, kopie dokladů, nebo výpis příslušných identifikačních údajů z nich, předložených k identifikaci a v případě zastupování originál plné moci, uchovává povinná osoba po dobu 10 let od ukončení vztahu se zákazníkem. Údaje a doklady o obchodech spojených s povinností identifikace uchovává nejméně 10 let po uskutečnění obchodu. Povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. k) uchovává údaje a doklady po dobu nejméně 10 let, byla-li hodnota obchodu vyšší než 10 000 EUR, v ostatních případech tři roky po ukončení obchodu. Tato doba počíná běžet prvním dnem kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém byl proveden poslední úkon obchodu známý povinné osobě.“

5. V nadpisu § 4 se slova „finančních institucí“ zrušují.

6. V § 4 odstavec 1 zní:

„(1) Zjistí-li povinná osoba v souvislosti se svou činností podezřelý obchod nebo jakoukoli jinou skutečnost, která by mohla podezřelému obchodu nasvědčovat, oznámí to neprodleně ministerstvu s uvedením všech zjištěných identifikačních údajů účastníků obchodu.“

7. V § 4 odst. 2 se za slova „do pěti“ vkládá slovo „kalendářních“ a slovo „uzavření“ se nahrazuje slovem „zjištění“.

8. V § 4 odst. 4 se slova „finanční instituce“ nahrazují slovy „povinné osoby“ a slova „příjmení a trvalého pobytu“ se nahrazují slovy „a příjmení“.

9. V § 4 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 12) zní:

„(5) Oznamovací povinnost uvedenou v odstavci 1 má i správce daně,¹²⁾ který přijal platbu na účet nebo v hotovosti, nebo pokud daňový subjekt požádá o poukázání vratitelného přeplatku převyšujícího 15 000 EUR do ciziny.

¹²⁾ § 1 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 8.

10. V § 4 se za odstavec 6 vkládají nové odstavce 7 až 9, které znějí:

„(7) Ustanovení odstavce 1 a § 8 odst. 1 se nevztahují na notáře, advokáta, auditora, účetního, který příslušnou činnost vykonává jako podnikatel, nebo daňového poradce, pokud jde o informace, které získá od svého klienta nebo které získá o svém klientovi během zjišťování jeho právního postavení, během jeho obhajoby nebo zastupování v soudním řízení anebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, bez ohledu na to, zda jsou takové informace získány před tímto řízením, během něj nebo po něm.

(8) Ustanovení odstavce 7 se neužije, pokud je povinným osobám tam uvedeným známo, že klient žádá o právní poradenství za účelem legalizace výnosů nebo za účelem financování terorismu, teroristických činů nebo teroristických organizací anebo pokud se povinná osoba sama účastní takové činnosti.

(9) Advokát učiní oznámení ve smyslu odstavců 1, 3 a 4 prostřednictvím příslušné profesní komory. Komora zajistí, aby oznámení mělo náležitosti ve smyslu tohoto zákona, může se k jeho obsahu vyjádřit a s tímto vyjádřením postoupí oznámení ministerstvu. Advokát a příslušná profesní komora přitom postupují tak, aby oznámení bylo ministerstvu doručeno nejpozději do pěti kalendářních dnů od zjištění obchodu. Hrozí-li nebezpečí z prodlení a nelze-li dosáhnout předání upozornění ministerstvu cestou příslušné profesní komory ihned, může advokát upozornit ministerstvo přímo.“

Dosavadní odstavec 8 se označuje jako odstavec 10.

11. § 5 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 13) zní:

„§ 5

Oznamovací povinnost ve zvláštních případech

(1) Fyzická osoba vstupující do tuzemska z oblasti mimo celní území Evropských společenství¹³⁾ nebo z tuzemska do takové oblasti vystupující je povinna písemně oznámit celnímu úřadu dovoz a vývoz platných platidel v české nebo cizí měně, cestovních šeků nebo peněžních poukázek směnitelných za hotové peníze, cenných papírů na doručitele nebo na řad anebo vysoce hodnotných komodit, jako jsou například drahé kovy nebo drahé kameny, v úhrnné hodnotě převyšující 15 000 EUR.

(2) Povinnost uvedenou v odstavci 1 musí splnit rovněž právnická osoba, která věci uvedené v odstavci 1 dováží nebo vyváží, a to prostřednictvím fyzické osoby, která má tyto věci při sobě při překročení hranice celního území Evropských společenství.

(3) Fyzická nebo právnická osoba odesílající z tuzemska mimo celní území Evropských společenství nebo přijímající odtud poštovní nebo jinou zásilku, která obsahuje věci uvedené v odstavci 1 v úhrnné hodnotě převyšující 15 000 EUR, je povinna oznámit celnímu úřadu tuto zásilku a zajistit, aby mu byla zásilka předložena ke kontrole.

(4) Oznamovací povinnost podle odstavců 1 až 3 má fyzická nebo právnická osoba i tehdy, pokud na celní území Evropských společenství doveze nebo z něj vyveze anebo v zásilce přijme nebo odešle v průběhu dvanácti po sobě jdoucích měsíců věci uvedené v odstavci 1 v úhrnné hodnotě převyšující částku 15 000 EUR. Oznamovací povinnost vzniká v době, kdy je osobě známo, že stanovené hranice bude došlá.

(5) Oznámení podle odstavců 1 a 2 se podává na tiskopise vydaném Ministerstvem financí, který je k dispozici u celního úřadu. Osoba, která oznámení podává, odpovídá za správnost a úplnost v něm vyplněných údajů.

(6) Oznamovací povinnost podle odstavce 3 plní fyzická nebo právnická osoba u celního úřadu písemným záznamem odesílatele o obsahu zásilky v celním prohlášení nebo v mezinárodním přepravním dokladu. Odesílatel odpovídá za správnost a úplnost záznamu, který musí obsahovat všechny informace požadované v oznámení o dovozu nebo vývozu.

(7) Celní úřady neprodleně zasílají ministerstvu údaje o plnění oznamovací povinnosti v cestovním styku a hlášení s uvedením všech dostupných údajů o odesílateli, příjemci a předmětu plnění oznamovací povinnosti u zásilek, včetně případů, kdy došlo k porušení této povinnosti.

(8) Při přepočtu jiné měny na měnu euro se po dobu kalendářního týdne používá kurz vyhlášený pro příslušnou měnu Českou národní bankou a platný v pátek předchozího kalendářního týdne; přepočítací poměry ostatních měn, nezaznamenaných v kurzovním lístku, sděluje celním orgánům Ministerstvo financí. Celní úřad sdělí osobám na základě ústní žádosti výši kurzů a přepočítacích poměrů pro účely plnění oznamovací povinnosti podle odstavců 1 až 4. Hodnotou cenných papírů a vysoce hodnotných komodit se rozumí jejich aktuální tržní cena, případně cena stanovená podle kurzů na oficiálních trzích.

(9) Celní úřady kontrolují plnění oznamovací povinnosti podle odstavců 1 až 4.

¹³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, čl. 3 odst. 1.“

12. V § 6 odst. 1 větě první se slova „Finanční instituce“ nahrazují slovy „Povinná osoba“ a ve větě druhé se slova „finanční instituce“ nahrazují slovy „povinná osoba“.

13. V § 6 odst. 2 části věty před středníkem se slova „finanční instituce“ nahrazují slovy „povinné osoby“ a v části věty za středníkem se slova „finanční instituce“ nahrazují slovy „povinná osoba“.

14. V § 6 odstavce 3 až 5 znějí:

„(3) Povinná osoba odloží splnění příkazu klienta o 24 hodin také v případě, že o to ministerstvo požádá; o tomto postupu povinná osoba informuje ministerstvo.

(4) Jestliže si prověření podezřelého obchodu podle odstavce 1 nebo 3 vyžádá delší dobu, může ministerstvo ve lhůtě uvedené v odstavci 1 uložit povinné osobě, aby prodloužila dobu, na kterou se odkládá splnění příkazu klienta, nejdéle však na dobu 72 hodin od přijetí oznámení. Pokud ministerstvo v této lhůtě povinné osobě nesdělí, že podalo trestní oznámení, povinná osoba po uplynutí lhůty příkaz klienta provede. Bylo-li trestní oznámení v této lhůtě podáno, povinná osoba provede příkaz klienta po uplynutí 3 kalendářních dnů ode dne podání trestního oznámení, pokud orgán činný v trestním řízení v této lhůtě nerozhodl o odnětí nebo zajištění předmětu podezřelého obchodu.

(5) Povinná osoba neodpovídá za škodu vzniklou splněním povinnosti uvedené v odstavci 1, 3 nebo 4; odpovědnost za takovou škodu nese stát, pokud příkaz klienta nesměřoval k provedení podezřelého obchodu. Nárok na náhradu škody je třeba uplatnit u Ministerstva financí.“

15. V § 7 odst. 1 se slova „finanční instituce“ nahrazují slovy „povinnou osobou“.

16. V § 7 odst. 2 se za slova „Zaměstnanci ministerstva“ vkládají slova „a orgánů uvedených v § 8 odst. 3“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Povinnost zachovávat mlčenlivost podle tohoto zákona má i ten, kdo se v souvislosti s šetřením prováděným ministerstvem seznámí s informacemi, získanými na základě tohoto zákona.“

17. V § 7 odstavec 3 zní:

„(3) Povinnost mlčenlivosti osob uvedených v odstavcích 1 a 2 nezaniká skončením pracovněprávního nebo jiného vztahu k povinné osobě nebo ministerstvu nebo tím, že fyzická osoba přestala vykonávat činnost uvedenou v § 1a odst. 7.“

18. V § 7 odst. 4 se v úvodní části textu za slovo „mlčenlivost“ vkládají slova „podle odstavců 1 a 2“.

19. V § 7 odst. 4 písm. c) se slova „bankovní dohled,⁸⁾“ nahrazují slovy „kontrolu podle § 8 odst. 3“.

20. V § 7 odst. 4 písmeno e) zní:

„e) osobě, která by mohla uplatnit nárok na náhradu škody způsobené postupem podle tohoto zákona, jde-li o následné oznámení skutečností rozhodných pro uplatnění takového nároku; povinná

osoba může v tomto případě sdělit klientovi, že bylo jednáno podle tohoto zákona, až po předchozím písemném souhlasu ministerstva,“.

21. V § 7 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena h) až k), která včetně poznámky pod čarou č. 14) znějí:

„h) správnímu orgánu oprávněnému ukládat pokuty podle zvláštních právních předpisů, jimiž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce,⁴⁾ v řízení o porušení těchto právních předpisů,

i) Národnímu bezpečnostnímu úřadu, Ministerstvu obrany, zpravodajským službám nebo Policii České republiky, pokud provádějí v rozsahu svého oprávnění bezpečnostní prověrku navrhované osoby nebo pokud Národní bezpečnostní úřad provádí bezpečnostní prověrku organizace nebo ověřování bezpečnostní způsobilosti fyzických osob podle zvláštního právního předpisu,¹⁴⁾

j) Bezpečnostní informační službě a Vojenskému obrannému zpravodajství,

k) finančnímu arbitrovi rozhodujícímu podle zvláštního právního předpisu ve sporu navrhovatele proti převádějící instituci.

¹⁴⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

22. V § 7 odst. 5 se odkazy na poznámky pod čarou č. 9) a 10) nahrazují odkazy na poznámky pod čarou č. 15) a 16), které znějí:

¹⁵⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁶⁾ § 178 trestního zákona.“

23. V § 7 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Ustanovení odstavce 1 věty první se nevztahuje na povinné osoby uvedené v § 4 odst. 7.“

24. V § 8 odstavec 1 zní:

„(1) Povinná osoba na požádání sdělí ministerstvu v jím stanovené lhůtě údaje o obchodech, na něž se vztahuje identifikační povinnost nebo ohledně nichž ministerstvo provádí šetření, předloží doklady o těchto obchodech, nebo k nim umožní přístup pověřeným zaměstnancům ministerstva při prověřování oznámení nebo provádění kontrolní činnosti a poskytne informace o osobách, které se jakýmkoliv způsobem účastnily takových obchodů.“

25. V § 8 odstavec 3 včetně poznámek pod čarou č. 17) a 18) zní:

„(3) Ministerstvo kontroluje, zda povinné osoby plní povinnosti stanovené tímto zákonem a zda nedochází k legalizaci výnosů povinnými osobami. Při provádění kontroly postupuje ministerstvo podle zvláštní

ního právního předpisu.¹⁷⁾ Kromě ministerstva provádí kontrolu plnění povinností podle tohoto zákona též

- a) Česká národní banka u bank a u dalších povinných osob, kterým uděluje devizové licence,
- b) Komise pro cenné papíry u povinných osob uvedených v § 1a odst. 7 písm. c),
- c) Úřad pro dohled nad družstevními záložnami u spořitelních a úvěrních družstev,
- d) úřad státního dozoru v pojišťovnictví a penzijním připojištění u pojišťoven a penzijních fondů,
- e) státní dozor nad dodržováním zákona o loteriích a jiných podobných hrách u jím kontrolovaných osob,¹⁸⁾
- f) Česká obchodní inspekce u povinných osob uvedených v § 1a odst. 7 písm. k).

Kontrola se vztahuje i na povinné osoby ve smyslu § 1a odst. 8. Při výkonu kontrolní činnosti se vztahy mezi kontrolními orgány a kontrolovanými osobami řídí zákonem o státní kontrole. Orgány uvedené v písmenech a) až e) jsou povinny na vyžádání ministerstva poskytnout písemné stanovisko v jím stanovené lhůtě nebo jinou požadovanou součinnost.

¹⁷⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸⁾ § 46 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 202/1990 Sb., ve znění zákona č. 149/1998 Sb.“.

26. V § 8 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Při kontrole prováděné u advokáta nebo notáře ministerstvo vždy vyžádá součinnost příslušné profesní komory. Pracovník ministerstva má právo nahlížet pouze do písemností a jiných dokumentů advokáta nebo notáře bezprostředně souvisejících s činností advokáta nebo notáře, na kterou se vztahuje tento zákon. O tom, která písemnost či dokument má tento charakter, rozhoduje zástupce komory.“.

27. V § 9 odstavec 1 zní:

„(1) Povinná osoba zavede a uplatňuje odpovídající postupy vnitřní kontroly a komunikace za účelem naplnění povinností stanovených tímto zákonem. Povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. a) až g) vypracuje v rozsahu platných povolení či oprávnění k činností podléhajícím působnosti tohoto zákona písemně systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření k naplnění povinností stanovených tímto zákonem (dále jen „systém vnitřních zásad“). Osoba, která smluvně vykonává činnost podléhající působnosti tohoto zákona pro jinou povinnou osobu, nemusí vypracovat vlastní systém vnitřních zásad, pokud je její činnost dostatečně pokryta systémem vnitřních zásad této jiné povinné osoby a jestliže nezaměstnává nebo pro ni jinou formou nepracují další osoby.“.

28. V § 9 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Povinná osoba určí konkrétního zaměstnance k plnění oznamovací povinnosti podle § 4 a k zajišťování průběžného styku s ministerstvem, pokud tyto činnosti nebude zajišťovat přímo statutární orgán. O určení této osoby informuje povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. a) až d) neprodleně ministerstvo.“. Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 3 až 6.

29. V § 9 odst. 3 písm. d) se slova „finanční instituce“ nahrazují slovy „povinné osoby“.

30. V § 9 odst. 3 písm. f) se slova „finanční instituci“ nahrazují slovy „povinné osobě“.

31. V § 9 odst. 4 se slova „Finanční instituce jsou povinny“ nahrazují slovy „Povinná osoba poskytne“, slovo „poskytnout“ se zrušuje a slova „a 2“ se nahrazují slovy „až 3“.

32. V § 9 odstavec 5 zní:

„(5) Povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. a) a b) je povinna doručit ministerstvu systém vnitřních zásad a jeho změny do 30 dnů od svého vzniku anebo od účinnosti změn systému vnitřních zásad. Povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. c) má tyto povinnosti ve vztahu ke Komisi pro cenné papíry. Jestliže předložené znění není v souladu s tímto zákonem nebo neplní dostatečně svůj účel, ministerstvo nebo Komise pro cenné papíry na to povinnou osobu písemně upozorní; povinná osoba je v takovém případě povinna ve lhůtě 30 dnů od doručení upozornění závady odstranit a vyrozumět o tom ministerstvo nebo Komisi pro cenné papíry v případě povinné osoby uvedené v § 1a odst. 7 písm. c). Lhůta k odstranění závad a k vyrozumění je závazná i v případě, že systém vnitřních zásad byl vyžádán ke kontrole ministerstvem nebo orgánem uvedeným v § 8 odst. 3 písm. a) až e).“.

33. V § 9 odst. 6 se slova „Finanční instituce jsou povinny každoročně zajistit“ nahrazují slovy „Povinná osoba zajistí nejméně jedenkrát v průběhu 12 kalendářních měsíců“.

34. V § 10 odst. 1 se slova „§ 9 odst. 3“ nahrazují slovy „§ 9 odst. 4“.

35. V § 10 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud orgán uvedený v § 8 odst. 3 písm. a) až f) zjistí skutečnosti nasvědčující podezřelému obchodu ve smyslu § 1a odst. 6, ihned o tom informuje ministerstvo postupem podle § 4.“.

Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 5 až 7.

36. V § 10 odst. 5 se za slova „zpravodajské služby“ vkládá čárka a slova „orgány státní správy včetně orgánů vykonávajících státní správu v přenesené působnosti“.

37. V § 10 odst. 6 se poznámka pod čarou č. 11) nahrazuje poznámkou pod čarou č. 19), která zní:

„¹⁹⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

38. V § 10 odst. 7 se za slovo „vázána,“ vkládají slova „nebo na základě vzájemnosti“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Za podmínky, že informace budou užity pouze k dosažení účelu tohoto zákona a budou požívat ochrany alespoň v rozsahu tímto zákonem stanoveném, může ministerstvo spolupracovat i s dalšími mezinárodními organizacemi.“

39. V § 11 odst. 1 písm. j) se poznámka pod čarou č. 12) zrušuje.

40. V § 12 odst. 1 věta první zní: „Tomu, kdo poruší nebo nesplní povinnost stanovenou tímto zákonem, pokud nejde o porušení povinnosti mlčenlivosti nebo pokud takové jednání není činem přísněji trestným, může ministerstvo nebo orgán uvedený v § 8 odst. 3 uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kč a při opětovném porušení nebo nesplnění povinnosti v období 12 po sobě jdoucích měsíců až do výše 10 000 000 Kč, jde-li o fyzickou osobu, a až do výše 10 000 000 Kč a při opětovném porušení nebo nesplnění povinnosti v období 12 po sobě jdoucích měsíců až do výše 50 000 000 Kč, jde-li o právnickou osobu.“

41. V § 12 odst. 4 větě první se za slovo „rozhodnutí“ vkládá slovo „ministerstva“.

42. V § 12 se doplňuje odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 20) zní:

„(5) Jestliže poruší nebo nesplní povinnost stanovenou tímto zákonem advokát nebo notář, a pokud takové jednání není činem přísněji trestným, jedná se o kárné provinění ve smyslu zvláštního právního předpisu²⁰⁾ a podle tohoto zvláštního právního předpisu bude projednáno příslušnou profesní komorou. Řízení o kárném provinění se vede podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ a ustanovení odstavců 1 až 4 a § 11 se na toto řízení nepoužijí. Poruší-li povinnost stanovenou tímto zákonem profesní komora nebo její zaměstnanec, ministerstvo ji na porušení upozorní.“

²⁰⁾ Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.“

43. § 12a včetně poznámky pod čarou č. 21) zní:

„§ 12a

(1) Zjistí-li celní úřad, že fyzická nebo právnická osoba nesplnila oznamovací povinnost podle § 5 odst. 1 až 4, uloží jí pokutu až do výše hodnoty neoznamovaných věcí. Obdobně postupuje celní úřad i při

uvedení nesprávných nebo neúplných údajů v oznámení podle § 5 odst. 5 nebo v záznamu podle § 5 odst. 6.

(2) Porušení povinností podle § 5 odst. 1 až 4 projedná celní úřad, v jehož územním obvodu byla tato povinnost porušena.

(3) Celní úřad, který je podle odstavce 2 příslušný k projednání porušení povinnosti, může postoupit věc k projednání celnímu úřadu, v jehož územním obvodu má

- a) sídlo právnická osoba, která nesplnila povinnost uvedenou v § 5 odst. 2 až 4,
- b) trvalý pobyt fyzická osoba, která nesplnila povinnost uvedenou v § 5 odst. 1, 3 a 4.

(4) Při určení výše pokuty celní úřad přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům porušení povinnosti.

(5) Pokuta uložená podle odstavce 1 je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci. Pokuta je příjmem státního rozpočtu České republiky.

(6) Pokutu lze uložit do 2 let ode dne, kdy bylo porušení povinností podle § 5 odst. 1 až 4 zjištěno, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy k tomuto porušení došlo.

(7) Celní úřad může při zjištění porušení povinností podle § 5 odst. 1 až 4 zajistit věci, kterých se porušení povinností týkalo. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(8) Osoba, které bylo rozhodnutí o zajištění věcí doručeno nebo vyhlášeno, je povinna je vydat celnímu úřadu. Nejsou-li zajištěné věci na výzvu celnímu úřadu vydány, mohou být tomu, kdo je má u sebe, odňaty. Osobě, která věci vydala nebo již byly odňaty, vystaví celní úřad potvrzení o jejich vydání nebo odnětí.

(9) Není-li uložena pokuta ve lhůtě splatnosti dobrovolně zaplácena, celní úřad na její úhradu může použít zajištěné věci.

(10) Nejsou-li zajištěné věci k dalšímu řízení již třeba a nepřichází-li v úvahu jejich použití na úhradu pokuty, vrátí je celní úřad osobě, která je vydala nebo již byly odňaty.

(11) Pokuta, jejíž výše nepřesahuje 5 000 Kč, může být uložena celním úřadem též v blokovém řízení, pokud je porušení povinnosti spolehlivě zjištěno a osoba, která povinnost podle § 5 odst. 1 až 4 porušila, pokutu na místě zaplatí. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

(12) Na pokutovém bloku, kterým je rozhodnuto o uložení pokuty, se vyznačí, komu, kdy a za porušení jaké právní povinnosti byla pokuta uložena. Pokutový

blok platí současně jako stvrzenka o zaplacení pokuty na místě v hotovosti.

(13) Nestanoví-li tento zákon jinak, řízení o uložení pokuty za porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 až 4 se řídí správním řádem; při vybírání a vymáhání pokut postupuje celní úřad podle zvláštního právního předpisu.²¹⁾

²¹⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

44. V části první se hlava pátá včetně nadpisu zrušuje.

45. V § 20 odst. 1 se slova „finančními institucemi“ nahrazují slovy „povinnými osobami“.

46. V § 20 odst. 2 se číslo „4“ nahrazuje číslem „5“.

Čl. II

Přechodná a závěrečná ustanovení

1. Povinná osoba doplní systém vnitřních zásad podle § 9 zákona č. 61/1996 Sb., ve znění tohoto zákona, nejpozději do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. a) doručí v této lhůtě doplněný systém vnitřních zásad ministerstvu a povinná osoba uvedená v § 1a odst. 7 písm. c) jej doručí v této lhůtě Komisi pro cenné papíry.

2. Právnícká nebo fyzická osoba, která byla tímto zákonem nově zařazena mezi povinné osoby, je povinna vypracovat a uplatňovat systém vnitřních zásad a určit svého zaměstnance k plnění oznamovací povinnosti podle § 9 odst. 1 zákona č. 61/1996 Sb., ve znění tohoto zákona, nejpozději do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud je tato nově zařazená povinná osoba uvedena v § 1a odst. 7 písm. a) a b) zákona č. 61/1996 Sb., ve znění tohoto zákona, doručí v této lhůtě systém vnitřních zásad ministerstvu; pokud je uvedena v § 1a odst. 7 písm. c) zákona č. 61/1996 Sb., ve znění tohoto zákona, doručí jej v této lhůtě Komisi pro cenné papíry.

3. Kde tento zákon hovoří o advokátovi, rozumí se tím i evropský advokát.²²⁾

²²⁾ Zákon č. 85/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Čl. III

Zmocnění k vydání úplného znění zákona

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o loteriích a jiných podobných hrách

Čl. IV

Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění zákona č. 70/1994 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 36 odst. 2 se věta druhá nahrazuje větou „Rozsah identifikačních údajů v evidenci a jejich uchování se řídí zvláštním právním předpisem.“^{11a)}

Poznámka pod čarou č. 11a) zní:

^{11a)} Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 46b se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Porušením povinnosti mlčenlivosti není plnění povinností vůči příslušné organizační složce ministerstva podle zvláštního právního předpisu.“^{11a)}

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb.

Čl. V

V § 15 zákona č. 254/2000 Sb., o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb., se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Porušením povinnosti mlčenlivosti není plnění povinností vůči příslušné organizační složce Ministerstva financí podle zvláštního právního předpisu.“^{7a)}

Poznámka pod čarou č. 7a) zní:

^{7a)} Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky

Čl. VI

V § 6 zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, se na konci odstavce 8 doplňuje věta „Porušením povinnosti mlčenlivosti není plnění povinností vůči příslušné organizační složce Ministerstva financí podle zvláštního právního předpisu.“^{3a)}

Poznámka pod čarou č. 3a) zní:

„^{3a)} Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST PÁTÁ

Změna exekučního řádu

Čl. VII

V § 31 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, se na konci odstavce 7 doplňuje věta „Porušením povinnosti mlčenlivosti není plnění povinností vůči příslušné organizační složce Ministerstva financí podle zvláštního právního předpisu.“^{4a)}

Poznámka pod čarou č. 4a) zní:

„^{4a)} Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o advokacii

Čl. VIII

Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 228/2002 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 349/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb. a zákona č. 237/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 se slova „částku 5 000 Kč“ nahrazují slovy „1,4násobek minimální měsíční mzdy“.

2. V § 21 se na konci odstavce 7 doplňuje věta „Porušením povinnosti mlčenlivosti není plnění povinnosti podle zvláštního právního předpisu.“^{10a)}

Poznámka pod čarou č. 10a) zní:

„^{10a)} Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

3. Za § 25 se vkládají nové § 25a a 25b, které znějí:

„§ 25a

(1) Advokát je oprávněn nahradit úřední ověření podpisu vyžadované zvláštními právními předpisy svým prohlášením se stejnými účinky, pokud advokát listinu sám sepsal a jednájící osoba ji před advokátem vlastnoručně podepsala (dále jen „prohlášení o pravosti podpisu“).

(2) Prohlášení o pravosti podpisu musí být vyho-

toveno na listině nebo na listině s ní pevně spojené a musí obsahovat

- a) běžné číslo knihy o prohlášeních o pravosti podpisu,
- b) jméno, příjmení, bydliště, popřípadě místo pobytu jednájící osoby a její rodné číslo; nelze-li rodné číslo zjistit, nebo rodné číslo není, musí prohlášení o pravosti podpisu obsahovat datum narození jednájící osoby,
- c) údaj, jak byla zjištěna totožnost jednájící osoby,
- d) prohlášení advokáta, že listina jím byla sepsána,
- e) datum a místo, kde bylo prohlášení o pravosti podpisu advokátem učiněno,
- f) jméno a příjmení advokáta, jeho evidenční číslo podle zápisu v seznamu advokátů a jeho podpis.

(3) Advokát je povinen předložit Komoře před prvním jím učiněným prohlášením o pravosti podpisu vzor svého podpisu, který musí být úředně ověřen; úřední ověření podpisu advokáta nemůže být prohlášením o pravosti podpisu nahrazeno.

(4) Advokát je povinen vést evidenci o všech jím učiněných prohlášeních o pravosti podpisu formou knihy o prohlášeních o pravosti podpisu, kterou vydá advokátovi za úplaty Komora.

(5) Podrobnosti o povinnostech advokáta podle předchozích odstavců stanoví stavovský předpis.

§ 25b

Advokát zapůjčí příslušný svazek knihy o prohlášeních o pravosti podpisu, popřípadě umožní pořízení opisu nebo výpisu z tohoto svazku Komoře, Ministerstvu financí při výkonu jeho působnosti podle zvláštního právního předpisu o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti,^{10a)} soudu, orgánu činnému v trestním řízení nebo znalci, který byl ustanoven v řízení před státním nebo jiným orgánem, pokud znalec nemůže podat znalecký posudek bez seznámení se s ním.“

4. V § 32 odst. 2 se za slovo „tímto“ vkládají slova „nebo zvláštním“.

5. V § 40 odst. 1 se na konci věty doplňují slova „a s pobočkou v Brně“.

6. V § 46 odstavec 4 zní:

„(4) Kontrolní radě přísluší dohlížet na dodržování tohoto zákona, zvláštních právních předpisů včetně zvláštních právních předpisů o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti,^{10a)} pokud souvisejí s výkonem advokacie nebo s činností Komory, jakož i stavovských předpisů jinými orgány Komory, zaměstnanci Komory, advokáty, evropskými advokáty a advokátními koncipienty. Advokáti, evropští advokáti a advokátní koncipienti jsou povinni předložit členům kontrolní rady veškeré jimi požadované písem-

nosti nebo jiné dokumenty vzniklé v souvislosti s poskytováním právních služeb nebo, není-li to dobře možné, umožnit členům kontrolní rady přístup k nim; stejnou povinnost mají jiné orgány Komory a zaměstnanci Komory, pokud jde o písemnosti nebo jiné dokumenty vzniklé v souvislosti s jejich činností.“.

7. V § 46 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Kontrolní rada přijímá od advokátů oznámení podle zvláštního právního předpisu,^{10a)} zajišťuje jejich soulad s právními předpisy a předání příslušné organizační složce Ministerstva financí. Postup advokáta a kontrolní rady při této činnosti stanoví stavovský předpis.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

8. V § 54 odstavcích 1, 2 a 3 v druhých větách se za slovo „vykonat“ vkládají slova „alespoň v Brně a v Praze“.

9. Nad § 56 se vkládá nadpis, který zní: „Správa cizího majetku advokátem“.

10. Za § 56 se vkládá nový § 56a, který zní:

„56a

(1) Peníze, cenné papíry nebo jiný majetek přijatý advokátem do správy je advokát povinen uložit na zvláštní účet u banky nebo u jiné osoby oprávněné podle zvláštních právních předpisů k přijímání vkladů nebo ke správě cenných papírů anebo jiného majetku.

(2) Klient je povinen uhradit advokátovi náklady se správou majetku uvedeného v odstavci 1.

(3) Smlouvu o správě majetku, kopie klientem předložených dokladů, plnou moc udělenou mu klientem, popřípadě další listiny vzniklé v souvislosti se správou majetku podle předchozích odstavců, uschovává advokát po dobu deseti let od ukončení správy.

(4) Podrobnosti o povinnostech advokáta podle předchozích odstavců stanoví stavovský předpis.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna notářského řádu

Čl. IX

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 82/1998 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 352/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 349/2002 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 18/2004 Sb. a zákona č. 237/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 48 odst. 1 se za slovo „tímto“ vkládají slova „nebo zvláštním“.

2. § 56 včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní:

„§ 56

(1) Notář je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s notářskou činností podle § 2 a další činností podle § 3 odst. 1 a 2 a které se mohou dotýkat oprávněných zájmů

a) účastníka právního úkonu, o kterém byl sepsán notářský zápis,

b) toho, jehož prohlášení nebo rozhodnutí bylo osvědčeno,

c) toho, jehož podpis byl ověřen,

d) toho, na jehož žádost byla osvědčena právně významná skutečnost,

e) klienta v případě další činnosti podle § 3, nebo právních nástupců těchto osob (dále jen „povinnost mlčenlivosti“).

(2) Povinnosti mlčenlivosti mohou notáře zprostit pouze osoby uvedené v odstavci 1.

(3) Povinnost mlčenlivosti se vztahuje i na notáře, který byl odvolán.

(4) Povinnosti mlčenlivosti se notář nemůže dovolávat v kárném řízení, jakož i vůči navrhovateli kárného návrhu v době přípravy kárného návrhu. Povinností mlčenlivosti není notář vázán v rozsahu nezbytném pro řízení před soudem nebo jiným orgánem, je-li předmětem řízení spor mezi ním a osobou, která může notáře mlčenlivosti zprostit, nebo jde-li o řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí kárné komise, a to v rozsahu nezbytném pro ochranu jeho práv.

(5) Povinností mlčenlivosti není dotčena zákonem uložená povinnost překaziti spáchání trestného činu a povinnosti stanovené zvláštními předpisy o správě daní a poplatků.

(6) Porušením povinnosti mlčenlivosti není plnění povinností vůči příslušné organizační složce Ministerstva financí podle zvláštního právního předpisu.^{4a)}

(7) Povinnost mlčenlivosti se vztahuje obdobně i na zaměstnance notáře a zaměstnance notářské komory a Komory, a to i po skončení jejich pracovního poměru; nevztahuje se na notáře a jeho pracovníky ve vztahu k sobě navzájem.

^{4a)} Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

3. V části šesté nadpis oddílu pátého zní: „Notářské úschovy“.

4. V § 81 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Peníze a listiny přijímané do notářské úschovy za účelem jejich vydání dalším osobám mohou být přijaty také za účelem zajištění závazku.“.

5. § 85 až 88 znějí:

„§ 85

(1) Peníze lze předat do notářské úschovy jen na základě žádosti, která musí obsahovat

- a) název, sídlo, popřípadě identifikační číslo právnické osoby a jméno, příjmení, rodné číslo nebo datum narození a bydliště fyzické osoby jednající jejím jménem nebo jméno, příjmení, rodné číslo nebo datum narození a bydliště fyzické osoby (dále jen „identifikační údaje“), která má peníze do notářské úschovy předat (dále jen „složitel“), a které mají být peníze vydány (dále jen „příjemce“),
- b) výši peněžní částky a měnovou jednotku peněz, které mají být do notářské úschovy předány,
- c) označení zajišťovaného závazku, mají-li být peníze předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku.

(2) Není-li notář požádán o převzetí peněz do úschovy písemně nebo pomocí elektronického přenosu dat, o žádosti o přijetí peněz do úschovy sepíše za přítomnosti žadatele o úkon záznam ve dvojím vyhotovení a jedno vyhotovení vydá žadateli.

(3) Předáním peněz se rozumí jejich složení na zvláštní účet u banky, označený „notářská úschova“, jehož majitelem je notář, (dále jen „zvláštní účet“) nebo jejich převedení na zvláštní účet bezhotovostním převodem. Jiným způsobem nelze peníze notáři předat. Není-li dán důvod pro odmítnutí tohoto úkonu, notář sdělí žadateli označení zvláštního účtu, popřípadě toto označení uvede v záznamu o žádosti.

§ 86

(1) Notář poté, kdy se od banky dozví, že peníze byly na jeho zvláštní účet složeny nebo převedeny, přijme je do notářské úschovy za účasti složitele; protokol o notářské úschově musí obsahovat

- a) jméno a příjmení notáře a jeho sídlo,
- b) identifikační údaje o složiteli a o příjemci a údaj o tom, jakým způsobem byla notářem ověřena totožnost složitele, popřípadě jeho zástupce,
- c) údaj o výši peněžní částky a o měnové jednotce,
- d) údaj o tom, že notář peníze přijal do notářské úschovy,
- e) lhůta stanovená složitelem pro vydání peněz příjemci, případně podmínky, stanovené složitelem pro vydání peněz příjemci,

f) označení účtu u banky, na který mají být peníze jejich bezhotovostním převodem ze zvláštního účtu vydány příjemci,

g) označení účtu u banky, na který mají být peníze jejich bezhotovostním převodem ze zvláštního účtu případně vráceny složiteli,

h) doba sepsání protokolu,

i) podpis složitele, podpis notáře a otisk jeho úředního razítka.

(2) Mají-li být peníze předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku, musí být protokol o notářské úschově pořízen též za účasti příjemce a musí obsahovat mimo náležitostí uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) a f) až i) dále

a) údaj o tom, že peníze jsou předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku, označení závazku a skutečnosti, na které se závazek zakládá,

b) údaje o tom, za jakých podmínek a v jakých lhůtách mají být peníze vydány příjemci, případně vráceny složiteli (dále jen „údaje o vydání peněz z notářské úschovy“), popřípadě dobu, na kterou je notářskou úschovou závazek zajištěn,

c) podpis příjemce nebo jeho zástupce a údaj o tom, jakým způsobem byla notářem ověřena totožnost příjemce nebo jeho zástupce.

(3) Protokol o notářské úschově podle odstavce 1 se vyhotovuje ve dvojím vyhotovení, z nichž jedno vyhotovení notář vydá složiteli. Protokol o notářské úschově podle odstavce 2 se vyhotovuje ve trojím vyhotovení; jedno vyhotovení notář vydá složiteli a příjemci.

§ 87

(1) Notář příjemci vydá peníze z notářské úschovy bezhotovostním převodem na účet nebo účty označené v protokolu o notářské úschově ve stanovené lhůtě a po splnění stanovených podmínek. Notář postupuje obdobně, mají-li být peníze vráceny složiteli. Nebylo-li možno příjemci peníze na takový účet vydat a neoznačí-li příjemce na výzvu notáře ve lhůtě uvedené ve výzvě písemně s jeho úředně ověřeným podpisem nebo v dodatku k protokolu o notářské úschově jiný účet, notář vydá stanoveným způsobem peníze z notářské úschovy složiteli.

(2) Mají-li být peníze vydány složiteli a nebylo-li možno mu peníze vydat na účet označený v protokolu o notářské úschově, notář vydá peníze složiteli způsobem se složitelem dohodnutým. Jestliže složitel odmítne peníze převzít, má se za to, že je vůči notáři v prodlení, a notář uloží peníze do úschovy u soudu podle zvláštního právního předpisu.

(3) O vydání peněz notář vyrozumí příjemce i složitele.

(4) Nepřijme-li notář úschovu, peníze vrátí složiteli.

§ 88

(1) Do doby vydání peněz z notářské úschovy příjemci náleží peníze v notářské úschově složiteli a dobou vydání se rozumí okamžik připsání na účet peněžní částky, která byla vydána příjemci postupem podle § 87, není-li v protokolu o notářské úschově stanoveno jinak.

(2) Jsou-li peníze předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku, notář při postupu podle obsahu protokolu o notářské úschově nemůže peníze vydat složiteli bez souhlasu příjemce, trvá-li lhůta pro splnění stanovených podmínek nebo jestliže byly splněny stanovené podmínky pro vydání peněz příjemci a dosud mu nebyly vydány, nebo trvá-li lhůta pro vydání peněz příjemci, popřípadě lhůta, na kterou byla notářská úschova dohodnuta, pokud nenastane skutečnost uvedená v § 87 odst. 1, na základě které se mají peníze vydat složiteli.“

6. V § 95 se na konci odstavce 2 doplňují věty „Při výkonu tohoto oprávnění těmi, jimž je podle § 96 povinen zapůjčit spisy, notář nezjišťuje splnění podmínek uvedených ve větě první. Ti, jimž je notář povinen zapůjčit spisy podle § 96, mohou rovněž nahlížet do evidenčních pomůcek notáře, týkajících se notářské činnosti, zejména do příslušného svazku ověřovací knihy, a činit z nich opisy a výpisy.“

7. V § 96 větě první se za slovo „spisy“ vkládají slova „a evidenční pomůcky, zejména příslušný svazek ověřovací knihy,“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o živnostenských úřadech

Čl. X

Zákon č. 570/1991 Sb., o živnostenských úřadech, ve znění zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

V § 6 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Porušením povinnosti mlčenlivosti není plnění povinností vůči příslušné organizační složce Ministerstva financí podle zvláštního právního předpisu.“⁷⁾

Poznámka pod čarou č. 7) zní:

⁷⁾ Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST DEVÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. XI

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem čtvrtého měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení s výjimkou ustanovení čl. VIII bodů 3, 5 a 8, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2005.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.